

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਡੀ. ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਗੁਲਾਟੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਤੋਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1806

8 ਦਸੰਬਰ 1986

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1985 ਦੇ II) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ — ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (hh), 13(3)(l)(i), 13-A ਅਤੇ 18-A ਅਤੇ B — ਸੂਬਾਈ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (1887 ਦਾ IX) — ਸੈਕਸ਼ਨ 17 — ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V) — ਆਰਡਰ 50, ਧਾਰਾ (ਬੀ), ਨਿਯਮ 1 — ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ:

- (i) 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਵਿੱਚ "ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਅਤੇ "ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ "ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"।
- (ii) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(hh) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਰਸ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ

"ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਡੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ/ਵਿਧਵਾ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਹਿਣਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਕੂਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(iv) ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸੰਮਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੜਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (4) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ. ਧਾਰਾ 18-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।

(v) ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਏਆਈ ਦੀ ਐਸਐਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ(7)0 ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਕਰਦਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਮੇਤ, ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 50 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ;

(vi) ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਤੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸਾਬਕਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ (Para 15). ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਆਫ 1985 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਪੈਟ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18-ਏ(8) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ । 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ , ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ. ਮਲਹੋਤਰਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਲੁਧਿਆਣਾ, 26 ਮਈ 1986, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਤੋਖ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। .

ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜੈ ਸ਼੍ਰੀ ਠਾਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ (ਆਰਸੀ ਸੇਤੀਆ ਅਤੇ ਐਮਐਮਐਸ ਬੇਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ), ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ, ਜੇ:

(1) ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ- ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ 1985 ਦਾ 2 (ਇੱਥੇ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਡਾ. ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਡਾਰਗਨ ਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ-

(2) ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਘਰ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾ. ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਡਾਰਗਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਡਾ. ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਗੁਲਾਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਡਬਲਿਊ 1 ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ। ਡਾ: ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਡਾਰਗਨ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਨਿਊ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਭੂਮੀ ਖਾਰੇਪਣ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਨ, ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਐਸ-3 ਅਤੇ ਮੁਖੀ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਸਨ। ਦਿੱਲੀ। ਆਪਣੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸਮੂਲੀਅਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਹ 28 ਫਰਵਰੀ, 1981 ਨੂੰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਈਵਨ ਡੇਟ ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਅਲ ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਆਰ.ਡਬਲਿਊ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਐਕਟ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, - 1 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ 'ਏ' ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ-1 ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ ਉੱਥੇ ਸੈਟਲ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ 22 ਮਈ, 1983 ਨੂੰ 'ਬੀ' ਮਾਰਕ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਛਪਿਆ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਡਾ ਡਾਰਗਨ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1983 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ, ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ- ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਕਿਸੇ ਆਊਟ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਫਿਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਕੇ.ਐਸ. ਡਾਰਗਨ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਕੌਰ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। 1985 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 16 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਲਈ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਲਈ ਆਉਣਗੇ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

“ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੀ ਐਚਐਚ: “ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਾਇੰਟਮੈਂਟ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13-A ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ: ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ, ਉੱਥੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ (ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ) ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜਾਂ ਪੋਤਾ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, -

- (a) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਸਟ ਰਿਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ;
- (b) ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ;
- (c) ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ:

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ - ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਮੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸੀ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ, ਬੱਚੇ, ਪੋਤੇ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਹੁੰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਧਾਰਾ 18-ਏ : ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ :

- (1) ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-
- (2) ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ।

(g) * * * * *

- (4) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿੰਡਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

.. ...

ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ, ਬੱਚੇ, ਪੋਤੇ, ਪੋਤੇ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਹੁੰ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

- (5) ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ, ਬੱਚੇ, ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (6) ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਤੱਕ ਕਰੇਗਾ। ਸੁਣਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- (7) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ।
- (8) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

(9) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਬੀ: ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਏ ਦਾ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ: ਧਾਰਾ 18-ਏ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਗੂ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 19. ਜੁਰਮਾਨੇ:

- (1) (1) * * * *
- (2) (1) * * * *

"(2-A) : ਅਜਿਹੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ, ਬੱਚਾ, ਪੋਤਾ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4-ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। . ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 13-ਏ ਆਈਬੀਡ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 18-ਏ

ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਲਾਹ 1 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ : ^{ਬਹੁਤ} ਲੰਬਾਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 20) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਸਦੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਜਾਂ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਵਫ਼ਾਦਾਰ; ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋੜਾਂ, ਗਠੀਏ ਅਤੇ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ - ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਨੁਸਖੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਘਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ 1 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ 'ਏ' ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।, 1981 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 4 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। 22 ਮਈ, 1983 ਨੂੰ 'ਬੀ' ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਲੋੜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਨਾਹ ਲੈ ਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਉਹ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਸਬੰਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਧੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਏਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਡਾ. ਕੇ.ਐਸ. ਡਾਰਗਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 2() ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ; ਕਿ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ, ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ - ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਬੀ' ਚਿੰਨ੍ਹ 22 ਮਈ, 1983 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਘਰ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਗਈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਜਵਾਬ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 21 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਅਰਜ਼ੀ। ਉਸਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਗਠੀਏ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, - ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ, ਜੋ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਦੋਹਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ; ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਘਰ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੀਂਜ਼ਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1985 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬੇਦਖਲ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। 1,000 ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੀਮਤ ਹੈ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਐੱਚ.ਐੱਚ.) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੀ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਅਲ ਅਤੇ ਏ-2 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਕੋਲ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਰਨਾਲ, ਕੌਂਸਿਲ ਸੋਇਲ ਸੈਲੀਨਿਟੀ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨੀ ਐਸ-3 ਅਤੇ ਮੁਖੀ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪੋਸਟ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਾ ਸੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ? ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 37 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਉਸ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਨੁਛੇਦ 48 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਸਲਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗਾ, ਅਤੇ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਛਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਧਾਰੂ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਏਗਾ। . ਰਮਨਾ ਦਯਾਰਾਮ ਸ਼ੈਟੀ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਏਅਰਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (1) ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਹੁਣ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀਮਤ ਕਾਰਜ ਸਨ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਵਾਇਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਨ। ਪਰ

Dina Nath Gulati v. Santosh Kaur and another
(D. V. Sehgal, J.)

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧ ਕੇ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਨਵੇਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਵੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਯੰਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤੀਜੀ ਬਾਂਹ ਵਜੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ। 1819 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੈਕ ਕਲੋਚ ਬਨਾਮ ਮੈਰੀਲੈਂਡ (2) ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਕੋਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਇਤਫਾਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਚਾਰਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਥਿਊ, ਜੇ. ਸੁਖਦੇਵ ਬਨਾਮ ਭਗਤ ਰਾਮ (3), ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਘੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹੁਣ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਯੂਐਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ, ਇਹ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਪ੍ਰਬੰਧਨ। ਰਾਜ ਉੱਦਮ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਗੇ।' ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਉੱਦਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਦੀ

(1) (1816-19) 4 ਕਣਕ 316.

(2) (1975) 3 ਐਸਸੀਆਰ 619 (ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1331)

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

*	*	*
*	*	* ਕੇ

ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਵਰਗੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

(7) ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ^{ਕੀ} ਐਮ ਪੀ ਆਰ ਕੇ ਐਨ ਰਾਮਚੰਦਰ ਅਈਅਰ ਅਤੇ 31 ਹੋਰ ਜੇ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਓਂ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4), ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਭਾਰਤੀ ਖੇਤੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (ਛੋਟੇ ਲਈ ICAR) ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਭਾਰਤੀ ਵੈਟਰਨਰੀ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ (ਟੀਵੀਆਰਆਈ) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ICAR ਰਾਜ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ।

ਆਈ.ਸੀ.ਏ.ਆਰ. ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੈਚਡ ਦਫ਼ਤਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧੂਰੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ICAR ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਸੰਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ

ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਕੇ.ਐਸ. ਡਾਰਗਨ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(hh) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ" ਸੀ। ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 22 ਮਈ, 1983 ਨੂੰ 'ਬੀ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਇਹ ਵੀ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ 1 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਏ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੋ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਸ਼ਾਇਦ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਨਾਹ ਲੈਣੀ ਠੀਕ ਸਮਝੀ। ਉਸਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਮੰਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 21 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਜੋ ਕਿ ਡਾ. ਡਾਰਗਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਰ ਕਮਰੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡਰਾਇੰਗ-ਕਮ-ਡਾਈਨਿੰਗ ਰੂਮ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਦੋ ਬੈੱਡ ਰੂਮਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਲ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ: ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿ ਉਹ ਗਠੀਆ ਅਤੇ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਬਸ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੋਜ਼ੈਟ ਈਵੀ ਡੋਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ: FE 3 ਟੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਛਲਾਵਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।' ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੋਤੇ-ਪੋਤਰੇ ਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਪਰਿਸਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ-2 1985 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(8) ਇਥੈਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਥਨਲੇਰਨੇਡੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਡਾ ਡਾਰਗਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਧਵਾ ਭੈਣ ਵੀ ਉਸਦੇ

ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਫਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅੰਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਗਠੀਏ ਅਤੇ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ- ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਰਾਇੰਗ-ਕਮ-ਡਾਈਨਿੰਗ ਰੂਮ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੋ ਬੈੱਡ ਰੂਮ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖਾਸ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਠੀਏ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸਹੁੰ- ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨੁਸਖੇ, ਇਕ ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਤਸਖੀਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼- ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ।

(9) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਵ/ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੀਸ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ, 1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ। ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। -ਸੈਕਸ਼ਨ 18-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (7)। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸੰਮਨ ਦੇ

ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੰਮਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਕੈਟੇਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਛਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸ (ਅਹਾਤੇ) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਈ) (i) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ "ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ।" ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ "ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ- 1985 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਉਹਨਾਂ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਇਮਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 13(3) (3) (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋੜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਭਿੰਨ ਹਨ। a) (i) ਐਕਟ ਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਵਿੱਚ

m

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਆਈਬੀਡੀ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(12) ਕਿਉਂਕਿ 1985 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ-

- (i) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਵਿੱਚ "ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਅਤੇ "ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) (ਈ) (i) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ" ਅਤੇ "ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ"। ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
- (ii) ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 2(hh) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ" ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਰਸ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਥਾਨ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਲੋੜਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ "ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ/ਵਿਧਵਾ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ 1985 ਦੇ

ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਦੇਵੇਗੀ- ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ/ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਡੈਟਲ ਘਰ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਪੋਤੇ-ਪੋਤੀਆਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਇਕਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਕੂਨ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

- (iv) 'ਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ. ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ■ ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। -A ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ - ਦੁਆਰਾ - ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ - ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਰਡਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਧਾਰਾ 18-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਹੱਕਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।
- (v) ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ
ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਮੇਤ ਇਹ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ* 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 50 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ.

m

(Vi) ਧਾਰਾ 18-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

; ਖੁਦ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਏ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! t 1985 ਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(lg) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਚ ਐਸ ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

m

IliJii. Punjab and Haryana

(1987)2

ਐਚ.ਐਨ. ਸੇਠ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜੇ.

ਰਾਮ ਰਤਨ ਸ਼ੁਕਲਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4774

10 ਦਸੰਬਰ 1986

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1953)— ਧਾਰਾ 10— ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1960— ਨਿਯਮ 40— ਪਿਛਲੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਰਪੰਚ ਦਾ ਦਫਤਰ- ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਪੰਚਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਚੋਣਾਂ ਤੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ - ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਰਪੰਚ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯਮਤ ਸਰਪੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਨਿਯਮ 49 ਜਿਸ ਵਿੱਚ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਭਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਚੋਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਹੀਂ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ-ਨਿਯਮ 40- ਕੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ- ਚੋਣ-ਕੀ ਅਸਾਮੀ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 40 ਦੇ ਉਪਬੰਧ 'ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਵਧੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਟ ਖਾਲੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿੱਧੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।